

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **V. V.**, zastoupeného Mgr. Andrejem Perepečenovem, advokátem se sídlem Veletržní 828/59, 170 00 Praha 7, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 20. 12. 2003, č. j. OAM-6446/VL-19-12-2003, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 7. 2004, č. j. 64 Az 9/2004-23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 20. 12. 2003 zamítl žalovaný žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobu proti tomuto rozhodnutí pak zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 19. 7. 2004.

V kasační stížnosti proti tomuto rozsudku, k níž žalobce připojil plnou moc udělenou advokátu Mgr. Andreji Perepečenovi, žalobce na prvním listu správně identifikoval svou osobu, ovšem nesprávně již označil napadený rozsudek: uvedený rozsudek byl totiž vydán nikoli v jeho věci, nýbrž ve věci jeho ženy (L. V.). Na druhém a třetím listu kasační stížnosti, která byla sepsána v ženském rodě, byly jako důvody kasační stížnosti označeny „zákonné důvody specifikované v § 103 odst. 1 písm. a) – d)“ zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a též skutečnost, že všechny dosud rozhodující orgány vážně pochybily; jinak nebyly kasační důvody konkretizovány. Kasační stížnost byla uzavřena návrhem, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 4. 2004 (týkající se žalobcovy ženy) a věc mu vrátil k dalšímu řízení; kromě toho zde byla obsažena i žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů. Byl vznesena i žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti; tato žádost se však – s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Usnesením ze dne 30. 1. 2006 vyzval soud žalobce prostřednictvím jeho advokáta, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnil svou kasační stížnost tak, že uvede, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a z jakých důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Pro případ, že tak neučiní, poučil soud žalobce o tom, že jeho kasační stížnost bude odmítnuta. V odůvodnění usnesení upozornil soud žalobce též na to, že text kasační stížnosti se zřejmě vztahuje k věci jeho ženy.

Usnesení bylo doručeno žalobcovu advokátu dne 1. 2. 2006; advokát však na ně nereagoval ani ve stanovené lhůtě, ani později. Krajský soud v Ostravě proto dne 17. 5. 2006 předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž účastník jako stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Důvody uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. jsou však jen obecně vymezenými kategoriemi, které musí stěžovatel v kasační stížnosti naplnit konkrétním a jedinečným obsahem, tedy vylíčit, k jakým konkrétním vadám došlo podle jeho názoru v řízení před správním orgánem či před soudem, jakými blíže určenými vadami trpí podle něj rozhodnutí soudu, v čem přesně spatřuje žalobce nesprávné posouzení právní otázky soudem apod. Pouhá paragrafová či slovní citace některého zákonného ustanovení (v žalobcově případě „§ 103 odst. 1 písm. a) – d) s. ř. s.“) tak jako stížní bod neobstojí.

Postrádá-li kasační stížnost alespoň jeden konkretizovaný důvod, není možno pro tento nedostatek v řízení o kasační stížnosti pokračovat, neboť Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem a důvody kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Projevuje se zde zásada dispoziční: je na stěžovateli, aby svou kasační stížností určil meze přezkumu. Neučiní-li tak, kasační soud nemá, na základě čeho by přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu. Neobsahuje-li kasační stížnost žádný důvod, který by ji činil způsobitou k věcnému projednání, nestíhá Nejvyšší správní soud ani nutnost přezkumu z úřední povinnosti, již mu ukládá posledně citované ustanovení.

Tento nedostatek kasační stížnosti je nedostatkem odstranitelným; proto se krajský soud nespokojil s blanketní kasační stížností, jak ji podal žalobce, a vyzval jej podle § 108 odst. 1 s. ř. s. prostřednictvím jeho advokáta k odstranění vad kasační stížnosti. Žalobcův advokát se však k výzvě nevyjádřil, a odstranitelný nedostatek se tak stal nedostatkem neodstranitelným.

Pro tento neodstranitelný nedostatek nebylo možno v řízení pokračovat; Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. května 2006

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu